

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ «ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
НАВЧАЛЬНО НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ І ФІНАНСІВ

*Кафедра менеджменту, публічного
управління та адміністрування*

ТЕСТОВІ ЗАВДАННЯ

до вивчення дисципліни “Публічне управління та адміністрування”

для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
(денної та заочної форм навчання)

м. Кам'янець-Подільський

2023 рік

УДК 65.012.16 (083.13)

Укладач:

Лариса ЧОРНОБАЙ

доцент кафедри менеджменту, публічного управління
та адміністрування

*Рекомендовано до друку науково-методичною радою
Закладу вищої освіти «Подільський державний університет»
(протокол № від “ ” 2023 р.)*

Рецензенти:

Наталя СЛАВІНА к.е.н., доцент кафедри менеджменту Кам'янець-
Подільського національного університету імені Івана Огієнка

Андрій ПЕЧЕНЮК к.е.н., доцент кафедри фінансів, банківської справи,
страхування та електронних платіжних систем ЗВО «Подільський державний
університет»

Тестові завдання до вивчення дисципліни «Публічне управління та адміністрування» для
здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти спеціальності 281 «Публічне управління та
адміністрування»/Лариса ЧОРНОБАЙ. Кам'янець-Подільський: ЗВО «ПДУ», 2023. – 32 с.

Методичні рекомендації призначено для організації і проведення тестового контролю для
здобувачів денної та заочної форм навчання з дисципліни «Публічне управління та
адміністрування». Розглянуто основні питання, які охоплюють зміст курсу, тестові завдання
для атестації. Рекомендації спрямовані на формування та поглиблення знань та практичних
навичок здобувачів.

© ЗВО «ПДУ», 2023

ЗМІСТ

1. Пояснювальна записка
2. Навчально-тематичний план курсу
3. Тестові завдання
4. Рекомендовані джерела інформації для вивчення курсу

1. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Публічне управління та адміністрування входить до стандарту підготовки фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» за спеціальністю «Публічне управління та адміністрування».

Публічне управління та адміністрування вивчає формування, організацію, функціонування, оцінку результативності та ефективності державного управління економічними та соціальними процесами в суспільстві. Цільова спрямованість публічного управління зумовлює вивчення та аналіз політичних процесів формування і юридичного визнання мети розвитку суспільства та похідних від них цілей діяльності держави. **Предметом** публічного управління та адміністрування є форми і методи впливу на виробничу, соціальну та духовну сфери життєдіяльності людей, пов'язаних між собою спільними політичною та економічною системами.

Публічне управління та адміністрування спирається на певні закономірності, принципи, правила, що складають відповідні засади методології публічного управління, методів управління, прийомів, способів вирішення управлінських завдань. Основними методами пізнання є аргументаційно-верифікаційний метод, методи системного аналізу, математичні та статистичні. Складовими методологічної бази є об'єктивність та історизм, ціннісний та структурно-системний підходи, поєднання критичного і раціонального, конструктивного, порівняльно-ретроспективного, історичного та логічного тощо.

Мета вивчення публічного управління та адміністрування полягає в тому, щоб сформуванати у слухачів — публічних, державних службовців сучасну систему знань про стратегію розвитку публічного управління відповідно до цінностей і принципів філософії гуманізму і демократії, про природу та теоретичні засади публічного управління, систему органів публічної влади в Україні, основи внутрішньої організації та менеджменту державних органів. Після закінчення вивчення дисципліни слухач повинен засвоїти сутність багатофункціонального характеру публічного управління для використання в майбутній публічній службі.

Завдання вивчення курсу:

- дати уявлення про розвиток системи публічного управління та роль і місце в ньому сучасної філософії гуманізму і демократії, про сутність багатофункціонального характеру публічного управління та ринкові умови його здійснення;
- охарактеризувати типи структур управління, розмежувати стадії управлінської діяльності, класифікувати функції публічного управління за прийнятою системою критеріїв;
- познайомити з технологією прийняття управлінських рішень, методами управлінського контролю, критеріями оцінки ефективності публічного управління;
- навчити використовувати процедури та види управлінських технологій,

готувати управлінські рішення, проводити аналіз відхилень від норм під кутом контролю.

Практичні заняття з публічного управління спрямовані на те, щоб слухачі магістратури оволоділи термінами сучасної теорії публічного управління, навчилися застосовувати ці терміни для ситуацій, які притаманні системам та процесам публічного управління, вірно використовувати різні методи публічного управління в конкретних умовах, розробляти та вибирати стратегію, використовувати сучасні методи прийняття управлінських рішень на різних рівнях.

Слухач магістратури повинен:

знати:

- стратегію розвитку системи публічного управління на основі цінностей і принципів філософії гуманізму і демократії;
- теорії управління та властивості публічного управління;
- багатогранність публічного управління та різні його тлумачення;
- поняття і сутність влади та владних відносин;
- владно-управлінські відносини в Україні;
- політичні технології;
- загальну характеристику державного органу;
- цілі та функціональну структуру публічного управління;
- організаційну структуру публічного управління;
- сутність і зміст управлінської діяльності;
- поняття законності;
- законність як метод, режим і принцип публічного управління;
- види органів контролю у сфері публічного управління;
- методи визначення ефективності публічного управління;
- конституційні засади побудови структур публічної влади в Україні;
- систему органів виконавчої влади: загальну характеристику, управлінські зв'язки;
- центральні органи виконавчої влади: права, компетенцію, функції;
- територіальні підрозділи центральних органів виконавчої влади: права, компетенцію, функції;
- роль і місце місцевих державних адміністрацій в системі публічного управління;
- місцеве самоврядування та його особливу роль в публічному управлінні;
- технології реформування, завдання та перебіг реформування публічного управління в Україні;
- стратегічне та ситуаційне управління;
- функціональний аналіз та контроль за діяльністю органів публічної влади;
- заходи інформаційного та комунікаційного забезпечення інститутів публічного управління.

вміти:

- впроваджувати цінності та принципи філософії гуманізму і демократії в систему публічного управління;
- підтримувати сприятливий соціально-психологічний клімат у трудовому колективі, попереджати і розв'язувати трудові конфлікти;
- визначати ефективність управлінської діяльності та вносити пропозиції щодо її підвищення;
- готувати пропозиції щодо збору та обробки інформації, необхідної для обґрунтування програм розвитку певного напрямку роботи підрозділу;
- створювати банк даних, визначених компетенцією підрозділу;
- приймати участь у розробці планів розвитку організації (підрозділу);
- брати участь в організації та проведенні нарад, семінарів, конференцій з відповідних питань;
- здійснювати контрольні операції на одному з напрямів роботи підрозділу, в органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах та організаціях різних форм власності за дотриманням законодавства з питань, що стосуються їх діяльності;
- складати акти перевірки дотримання законодавства, що стосується одного з напрямів роботи в підрозділі;
- здійснювати комунікативні функції між працівниками підрозділу та іншими підрозділами відповідного органу.

Оцінювання знань і умінь з дисципліни здійснюється за допомогою таких заходів: поточний контроль знань (усне опитування; робота на практичних і семінарських заняттях, участь у круглих столах та в роботі наукових конференцій - доповіді, дискусії, рольові ігри, розбір управлінських ситуацій; тестові завдання; самостійні та контрольні роботи); виконання індивідуального навчально-дослідного завдання; підсумковий контроль (іспит).

2. НАВЧАЛЬНО-ТЕМАТИЧНИЙ ПЛАН КУРСУ «ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ»

ТЕМА 1 МЕТОДОЛОГІЯ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА ТЕОРІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

- 1.1 Публічне управління та адміністрування: сутність, зміст, суб'єкти та об'єкти, дефініції, категорії публічного адміністрування
- 1.2 Принципи та види публічного управління та адміністрування
- 1.3 Методологія публічного управління та адміністрування: форми та методи
- 1.4 Закономірності, тенденції та історія розвитку публічного управління та адміністрування за кордоном
- 1.5 Специфіка української моделі публічного управління та адміністрування

ТЕМА 2 ОСНОВНІ НАУКОВІ ПІДХОДИ ДО ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

- 2.1 Основні наукові підходи до формування концепції управління в суспільстві
- 2.2 Базові моделі науково обґрунтованого публічного управління та адміністрування
- 2.3 Синергетичні прояви у процесах публічного управління та адміністрування

ТЕМА 3 ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ТА ОРГАНІЗАЦІЙНІ ОСНОВИ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ

- 3.1 Теоретичні засади електронного урядування
- 3.2 Основи та стратегії реалізації електронного урядування
- 3.3 Електронний документообіг та захист інформації
- 3.4 Електронна демократія: зміст, функції та інструментарій
- 3.5 Захист інформації у процесах публічного управління та адміністрування

ТЕМА 4 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

- 4.1 Національна безпека як важлива складова публічного управління та адміністрування. Суб'єкти забезпечення національної безпеки, їх функції та повноваження
- 4.2 Публічне управління у сфері національної безпеки як система та специфічний вид державно-управлінської діяльності
- 4.3 Забезпечення національної безпеки в системі публічного управління та адміністрування
- 4.4 Особливості управління інформаційною безпекою в системі

ЗНБ під час інформаційної війни

- 4.5 Аналіз існуючих інформаційних моделей захисту інформації в публічному управлінні та адмініструванні

ТЕМА 5 МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ В ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ ТА АДМІНІСТРУВАННІ

- 5.1 Органи місцевого самоврядування: функції, повноваження та організаційна структура
- 5.2 Децентралізація як ключовий чинник забезпечення ефективності місцевого самоврядування
- 5.3 Концептуальні засади реформування місцевого самоврядування в Україні
- 5.4 Комунальна власність як матеріальна основа місцевого самоврядування та особливості управління нею
- 5.5 Досвід муніципального управління в зарубіжних країнах

ТЕМА 6 ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ У СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ

- 6.1 Сутність та основні моделі соціальної політики
- 6.2 Державні соціальні стандарти як основа нормативноправового забезпечення соціальної політики
- 6.3 Диференціація соціальної політики в регіональному аспекті
- 6.4 Методологічні підходи до оцінювання рівня життя населення

ТЕМА 7 ІНСТИТУТИ І ПРОЦЕСИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

- 7.1 Інститути публічного управління
- 7.2 Феноменологія і методологія попередження та подолання політико-управлінських конфліктів
- 7.3 Сутність і зміст, складові, чинники трансформації інститутів і процесів публічного управління
- 7.4 Публічна влада територіальних публічних колективів
- 7.5 Суб'єкт-об'єктні та суб'єкт-суб'єктні відносини. Повноваження суб'єктів та об'єктів
- 7.6 Контроль у публічному управлінні

3. Тестові завдання

1. Виконавчі органи місцевого самоврядування включають:

- а) сільські, селищні, міські ради; районні й обласні ради; районні в містах ради;
- б) виконавчі комітети, відділи, управління сільських, селищних, міських, районних у містах рад та інші створювані радами виконавчі органи;
- в) будинкові, вуличні, квартальні ради і комітети, а також ради мікрорайонів;
- г) усі відповіді вірні.

2. Органи самоорганізації населення включають:

- а) сільські, селищні, міські ради; районні й обласні ради; районні в містах ради;
- б) виконавчі комітети, відділи, управління сільських, селищних, міських, районних у містах рад та інші створювані радами виконавчі органи;
- в) будинкові, вуличні, квартальні ради і комітети, а також ради мікрорайонів;
- г) усі відповіді вірні.

3. Орган місцевого самоврядування — це:

- а) сукупність установлених Конституцією України органів державної влади і місцевого самоврядування, що забезпечують захист прав, свобод і законних інтересів громадян, безпеку держави й суспільства, вирішують питання соціально-економічного та культурного будівництва;
- б) складова частина державного апарату, що бере участь у здійсненні функцій держави, діє від його імені і за дорученням, має державно-владні повноваження, відповідну компетенцію і структуру, застосовує властиві їй організаційно-правові форми діяльності;
- в) орган самоврядного територіального співтовариства (територіальної громади), яким він формується і перед яким відповідає за належне здійснення своїх повноважень;
- г) самостійна, незалежна сфера публічної влади яка становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів — судів.

4. Класифікація органів місцевого самоврядування зводиться до їх поділу на:

- а) публічні і державні;
- б) районні й обласні;
- в) представницькі і виконавчі;
- г) виконавчі і судові.

5. Класифікація органів публічної влади за порядком формування:

- а) одноосібні та колегіальні;
- б) загальної й спеціальної компетенції;
- в) виборні й призначувані;
- г) постійні й тимчасові.

6. Класифікація органів публічної влади за порядком прийняття рішень:

- а) одноосібні та колегіальні;
- б) загальної й спеціальної компетенції;
- в) виборні й призначувані;
- г) загальнодержавні й місцеві.

7. Класифікація органів публічної влади за предметною підвідомчістю:

- а) одноосібні та колегіальні;
- б) загальної й спеціальної компетенції;
- в) виборні й призначувані;
- г) централізовані й децентралізовані.

8. Судова влада — це:

- а) сукупність установлених Конституцією України органів державної влади і місцевого самоврядування, що забезпечують захист прав, свобод і законних інтересів громадян, безпеку держави й суспільства, вирішують питання соціально-економічного та культурного будівництва;
- б) складова частина державного апарату, що бере участь у здійсненні функцій держави, діє від його імені і за дорученням, має державно-владні повноваження, відповідну компетенцію і структуру, застосовує властиві їй організаційно-правові форми діяльності;
- в) орган самоврядного територіального співтовариства (територіальної громади), яким він формується і перед яким відповідає за належне здійснення своїх повноважень;

- г) самостійна, незалежна сфера публічної влади яка становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів – судів.

9. Судова влада в Україні належить:

- а) Народу;
- б) Главі держави;
- в) Судам;
- г) усі відповіді вірні.

10. Правосуддя — це:

- а) самостійна, незалежна сфера публічної влади яка становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів – судів;
- б) державна діяльність, яку проводить суд шляхом розгляду й вирішення у судових засіданнях у особливій, установленій законом процесуальній формі, цивільних, кримінальних, господарських і адміністративних справ;
- в) права судових органів, якими вони наділені по закону, можливість здійснювати широкі юрисдикційні повноваження; це правовий статус судів, їх місце як особливих органів державної влади;
- г) діяльність судів по розгляду та вирішенню справ, віднесених до їх відома, а також дії інших суб'єктів, які реалізують свої права та обов'язки, вступають у процесуальні відносини з судом (по кримінальним справам – також з органами дізнання, досудового слідства і прокурором).

11. Судочинство — це:

- а) самостійна, незалежна сфера публічної влади яка становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів – судів;
- б) державна діяльність, яку проводить суд шляхом розгляду й вирішення у судових засіданнях у особливій, установленій законом процесуальній формі, цивільних, кримінальних, господарських і адміністративних справ;
- в) права судових органів, якими вони наділені по закону, можливість здійснювати широкі юрисдикційні повноваження; це правовий статус судів, їх місце як особливих органів державної влади;
- г) діяльність судів по розгляду та вирішенню справ, віднесених до їх відома, а також дії інших суб'єктів, які реалізують свої права та обов'язки, вступають у процесуальні відносини з судом (по кримінальним справам – також з органами дізнання, досудового слідства і прокурором).

12. Контрольна влада — це:

- а) самостійна, незалежна сфера публічної влади яка становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів – судів;
- б) влада, яка посідає самостійне місце в системі розподілу державної влади поряд з законодавчою, виконавчою і судовою;
- в) права судових органів, якими вони наділені по закону, можливість здійснювати широкі юрисдикційні повноваження; це правовий статус судів, їх місце як особливих органів державної влади;
- г) діяльність судів по розгляду та вирішенню справ, віднесених до їх відома, а також дії інших суб'єктів, які реалізують свої права та обов'язки, вступають у процесуальні відносини з судом (по кримінальним справам – також з органами дізнання, досудового слідства і прокурором).

13. Залежно від призначення контролю виділяють:

- а) загальний і цільовий;
- б) зовнішній і внутрішній;
- в) загальний, відомчий і надвідомчий;
- г) попереджувальний, поточний і наступний.

14. У законодавстві під регіоном розуміють:

- а) обласні, районні, міські в Києві та Севастополі державні адміністрації, які виконують функції регіонального управління на підпорядкованих їм територіях;
- б) завдання політичного розвитку суспільства, особливості їх вирішення в умовах конкретного регіону;
- в) екологічне розміщення, а також оздоровлення деградованих природних об'єктів, ландшафтів і стабілізація екологічного стану держави;
- г) частину території України, яка володіє сукупністю природних, соціально-економічних, національних, культурних та інших умов.

15. Завдання регіонального управління полягають у:

- а) досягненні мети, тобто бажаного стану об'єкта в перспективі, завчасно визначених цілей;
- б) забезпечення однакового застосування законів на підпорядкованій території;
- в) поєднання загальнодержавних і місцевих інтересів;
- г) регіональному управлінні яке виявляється в компетенції органів самоврядування відносно місцевих державних адміністрацій, які їм підзвітні та підконтрольні, в частині прийнятих останніми до виконання делегованих їм повноважень.

16. Цілі регіонального управління можна класифікувати:

- а) за змістом та часом;
- б) за змістом та рівнем;
- в) за змістом, часом та рівнем;
- г) за змістом, часом, рівнем, та місцем здійснення.

17. За змістом цілі поділяються на:

- а) загальнодержавні цілі та цілі адміністративно-територіальних одиниць;
- б) економічні, політичні, соціальні, екологічні та науково-технічні;
- в) довго-, середньо- та короткострокові;
- г) усі відповіді вірні.

18. Регіональна політика це:

- а) сфера діяльності суспільства, яка реалізує інтереси держави щодо регіонів і внутрішні інтереси самих регіонів з урахуванням природи сучасних регіональних процесів, а також цілей і завдань розвитку суспільства;
- б) завдання політичного розвитку суспільства, особливості їх вирішення в умовах конкретного регіону;
- в) обласні, районні, міські в Києві та Севастополі державні адміністрації, які виконують політичні функції регіонального управління на підпорядкованих їм територіях;
- г) політика територій України, яка володіє сукупністю природних, соціально-економічних, національних, культурних та інших умов.

19. Об'єктом державної регіональної політики є:

- а) законодавчо визначені територіальні утворення;
- б) спеціальна вільна економічна зона;
- в) органи державної влади, представницькі органи та органи місцевого самоврядування;
- г) регіон.

20. Суб'єктом державної регіональної політики є:

- а) законодавчо визначені територіальні утворення;
- б) спеціальна вільна економічна зона;
- в) органи державної влади, представницькі органи та органи місцевого самоврядування;
- г) регіон.

21. Механізм реалізації державної регіональної політики — це:

- а) система конкретних важелів та організаційно-економічних засобів, за допомогою яких здійснюється державний вплив на просторову організацію суспільства, забезпечується соціально-економічний розвиток регіонів, вдосконалюється структура їхнього господарського комплексу;
- б) реалізація державної політики на місцевому рівні, забезпечення сталого розвитку відповідного регіону, координації діяльності органів виконавчої влади на його території, ефективної взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування;
- в) повноваження, що їх набувають адміністрації шляхом передачі їм для виконання від інших суб'єктів за власним рішенням останніх або на підставі закону;
- г) механізм міжнародних та зовнішньоекономічних відносин — забезпечення сприяння розвитку міжнародного співробітництва.

22. Місцеве самоврядування — це:

- а) право та спроможність органів місцевого самоврядування в межах закону здійснювати регулювання й управління суттєвою часткою суспільних справ, які належать до їхньої компетенції, в інтересах місцевого населення;
- б) гарантоване державою право та реальна здатність територіальної громади — жителів села чи добровільного об'єднання у сільську громаду жителів кількох сіл, селища, міста — самостійно або під відповідальність органів та посадових осіб місцевого самоврядування вирішувати питання місцевого значення в межах Конституції і законів України;

- в) повноваження органів виконавчої влади, у здійсненні яких вони є підконтрольними відповідним органам виконавчої влади;
- г) правильна відповідь відсутня.

23. Місцеве самоврядування здійснюється:

- а) територіальними громадами сіл, селищ, міст;
- б) районними та обласними радами;
- в) виконавчими органами територій зі спеціальним статусом;
- г) усі відповіді вірні.

24. Делеговані повноваження — це:

- а) повноваження органів виконавчої влади, у здійсненні яких вони є підконтрольними відповідним органам виконавчої влади;
- б) повноваження органів виконавчої влади, надані органам місцевого самоврядування законом, а також повноваження органів місцевого самоврядування, які передаються відповідним місцевим державним адміністраціям за рішенням районних, обласних рад;
- в) повноваження місцевого самоврядування у межах, визначених законодавством;
- г) усі відповіді вірні.

25. У систему місцевого самоврядування входять:

- а) територіальна громада; сільська, селищна, міська рада; сільський, селищний, міський голова;
- б) виконавчі органи сільської, селищної, міської ради; районні та обласні ради, що представляють спільні інтереси територіальних громад сіл, селищ, міст;
- в) органи самоорганізації населення;
- г) усі відповіді вірні.

26. Первинним суб'єктом місцевого самоврядування є:

- а) сільська, селищна, міська рада;
- б) сільський, селищний, міський голова;
- в) територіальна громада села, селища, міста;
- г) виконавчі органи сільської, селищної, міської ради.

27. Виконавчими органами сільських, селищних, міських, районних у містах (у разі їх створення) рад є:

- а) виконавчі комітети;
- б) виконавчі відділи;
- в) виконавчі управління;
- г) усі відповіді вірні.

28. Джерелом влади, згідно Конституції України, є:

- а) вищі органи виконавчої влади;
- б) Президент України;
- в) народ;
- г) Верховна Рада України.

29. Державна влада в Україні поділяється на:

- а) публічну і приватну;
- б) законодавчу, виконавчу і судову;
- в) законодавчу, виконавчу, судову, контрольну і публічну;
- г) публічну і контрольну.

30. Розподіл влади — це:

- а) юридичний, організаційний, соціально-політичний принцип, який дає змогу гармонійно поєднати такі аспекти соціального життя, як влада і свобода, закон і право, держава і суспільство під кутом зору самоцінності людини та забезпечити і гарантувати належність влади народу;
- б) звичайний діловий поділ праці в державному механізмі з метою спрощення виконання державних функцій та ефективного контролю;
- в) розподіл праці між органами державної влади, але при цьому обов'язкова одна умова: влада не може зосереджуватися в руках однієї особи або органу, інакше стануть неможливими взаємоконтроль, стримування, протидія і, як наслідок, -розподіл влади і правова держава.
- г) усі відповіді вірні.

31. Суб'єктами державних органів влади та їх систем згідно Конституції є:

- а) Президент і Верховна рада України;

- б) Президент, Верховна рада України, Кабінет Міністрів;
- в) Президент, Верховна рада України, Кабінет Міністрів, Верховний суд;
- г) Верховна рада України, Кабінет Міністрів, Верховний суд.

32. Верховна Рада України належить до:

- а) виконавчої гілки влади;
- б) законодавчої гілки влади;
- в) судової гілки влади;
- г) виконавчої і законодавчої гілки влади.

33. Кабінет Міністрів України належить до:

- а) виконавчої гілки влади;
- б) законодавчої гілки влади;
- в) судової гілки влади;
- г) виконавчої і законодавчої гілки влади.

34. Президент України належить до:

- а) виконавчої гілки влади;
- б) законодавчої гілки влади;
- в) судової гілки влади;
- г) не належить до жодної із запропонованих.

35. Найважливішими інституціями Президента України є:

- а) Рада національної безпеки і оборони України, Адміністрація Президента України;
- б) Верховна рада України, Кабінет Міністрів;
- в) Верховний і Конституційний суд;
- г) Усі відповіді вірні.

36. Президенту України безпосередньо підпорядковуються такі категорії посадових осіб:

- а) призначення і звільнення яких здійснюється главою держави: Глава Адміністрації Президента України, Перший помічник Президента України, постійний представник Президента України в Конституційному Суді України та постійний представник Президента України у Верховній Раді України;
- б) призначення яких здійснюється главою держави за пропозицією Глави Адміністрації: перший заступник та заступники Глави Адміністрації, керівники структурних підрозділів;
- в) призначення яких здійснюється Президентом України за пропозицією першого помічника Президента України і за погодженням з Главою Адміністрації: помічники Президента України, радники, наукові консультанти, консультанти та референти.
- г) усі відповіді вірні.

37. До системи центральних органів виконавчої влади України належать:

- а) міністерства;
- б) державні комітети (державні служби);
- в) центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом;
- г) усі відповіді вірні.

38. Центральні органи утворюються, реорганізуються та ліквідовуються:

- а) Президентом України за поданням Прем'єр-міністра;
- б) Верховною Радою України за поданням Прем'єр-міністра;
- в) Президентом України;
- г) Прем'єр-міністром, або міністром якому вони підпорядковуються.

39. До системи регіональної влади належать:

- а) обласний рівень управління;
- б) районний рівень управління;
- в) міський рівень управління у містах зі спеціальним статусом;
- г) усі відповіді вірні.

40. Вкажіть на основні ланки адміністративного поділу на територіальному рівні:

- а) область, район (сільський), район (міський);
- б) область і район (сільський);
- в) область і район (міський);
- г) район (сільський), район (міський).

41. Територіальна громада — це:

- а) жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр;
- б) органи місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад, сіл, селищ, міст у межах повноважень, переданих їм сільськими, селищними, міськими радами;
- в) представницькі органи, що створюються жителями, які на законних підставах проживають на території села, селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом «Про органи самоорганізації населення»;
- г) об'єднання відповідно до Конституції України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», які створюються сільськими, селищними, міськими, районними в містах (у випадку їх створення) радами для здійснення виконавчих функцій і повноважень місцевого самоврядування, реалізації рішень, ухвалених територіальними громадами, відповідними радами у межах, визначених цими та іншими законами.

42. Представницький орган місцевого самоврядування — це:

- а) жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр;
- б) орган місцевого самоврядування, що представляє спільні інтереси територіальних громад, сіл, селищ, міст у межах повноважень, переданих їм сільськими, селищними, міськими радами;
- в) представницький орган, що створюється жителями, які на законних підставах проживають на території села, селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом «Про органи самоорганізації населення»;
- г) виборний орган (рада), який складається з депутатів і, відповідно до закону, наділяється правом представляти інтереси територіальної громади та приймати від її імені рішення.

43. Обласні та районні ради — це:

- а) представники жителів, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр;
- б) органи місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад, сіл, селищ, міст у межах повноважень, переданих їм сільськими, селищними, міськими радами;
- в) представницькі органи, що створюються жителями, які на законних підставах проживають на території села, селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом «Про органи самоорганізації населення»;
- г) виборні органи (ради), які складаються з депутатів і, відповідно до закону, наділяється правом представляти інтереси територіальної громади та приймати від її імені рішення.

44. Органами самоорганізації громадян є:

- а) будинкові, вуличні, квартальні комітети;
- б) комітети мікрорайонів; комітети районів у містах;
- в) сільські, селищні комітети;
- г) усі відповіді вірні.

45. Виконавчі органи місцевого самоврядування — це:

- а) жителі, об'єднані постійним проживанням у межах села, селища, міста, що є самостійними адміністративно-територіальними одиницями, або добровільне об'єднання жителів кількох сіл, що мають єдиний адміністративний центр;
- б) органи місцевого самоврядування, що представляють спільні інтереси територіальних громад, сіл, селищ, міст у межах повноважень, переданих їм сільськими, селищними, міськими радами;
- в) представницькі органи, що створюються жителями, які на законних підставах проживають на території села, селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом «Про органи самоорганізації населення»;
- г) органи, які, відповідно до Конституції України та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», які створюються сільськими, селищними, міськими, районними в містах (у випадку їх створення) радами для здійснення виконавчих функцій і повноважень місцевого самоврядування, реалізації рішень, ухвалених територіальними громадами, відповідними радами у межах, визначених цими та іншими законами.

46. Відповідно до Конституції України вищим органом у системі органів виконавчої влади є:

- а) Президент України;

- б) Верховна Рада України;
- в) Кабінет Міністрів України;
- г) усі відповіді вірні.

47. До системи центральних органів виконавчої влади (ЦОВВ) України входять:

- а) міністерства;
- б) державні комітети (державні служби);
- в) центральні органи виконавчої влади зі спеціальним статусом;
- г) усі відповіді вірні.

48. Міністерство є:

- а) головним (провідним) органом у системі центральних органів виконавчої влади в забезпеченні впровадження державної політики у визначеній сфері діяльності;
- б) допоміжним органом у системі центральних органів виконавчої влади в забезпеченні впровадження державної політики у визначеній сфері діяльності;
- в) визначальним органом у системі центральних органів виконавчої влади в забезпеченні впровадження державної політики у визначеній сфері діяльності;
- г) другорядним рівнем у системі центральних органів виконавчої влади в забезпеченні впровадження державної політики у визначеній сфері діяльності.

49. Державні комітети є:

- а) головними органами у системі центральних органів виконавчої влади;
- б) допоміжними органами у системі центральних органів виконавчої влади;
- в) центральними органами у системі центральних органів виконавчої влади;
- г) другорядним рівнем у системі центральних органів виконавчої влади.

50. Керівників центральних органів виконавчої влади в установленому порядку призначає на посади і звільняє з посад:

- а) Президент України;
- б) Голова Верховної Ради України;
- в) Прем'єр-міністр України;
- г) усі відповіді вірні.

51. Для державного управління об'єктом управління є:

- а) політична система;
- б) суспільство;
- в) економічні відносини;
- г) форма державної діяльності.

52. Найбільш адекватно сутність управління визначається терміном:

- а) діяльність;
- б) узгодження;
- в) вплив;
- г) організація.

53. Для того щоб стати реальністю, управлінський вплив має містити:

- а) прогнозування;
- б) роз'яснення;
- в) упорядкування;
- г) цілеспрямування.

54. Яке визначення державного управління найбільш повно розкриває його сутність:

- а) соціально політичне явище, вид суспільної діяльності, пов'язаної зі здійсненням державної влади в демократичній країні на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу, судову;
- б) процес владного впливу на суспільну систему з метою переведення її в новий стан на основі використання властивих цій системі об'єктивних економічних законів;
- в) цілеспрямований, організаційний та регулюючий вплив держави на стан і розвиток суспільних процесів, свідомість, поведінку та діяльність особи і громадянина з метою досягнення цілей та реалізації функцій держави, відображених у Конституції та законодавчих актах, шляхом запровадження державної політики
- г) форма виконавчої і розпорядчої діяльності всіх органів держави?

- 55. У групі спеціалізованих принципів державного управління виокремлюють:**
- а) принципи поділу влади, публічності державного управління;
 - б) структурно-цільові, структурно-функціональні, структурно-організаційні принципи;
 - в) принципи державної служби, принципи роботи з персоналом управління, принципи інформаційного забезпечення державного управління;
 - г) структурно-процесуальні принципи.
- 56. До загальносистемних принципів державного управління належать:**
- а) принципи державної служби, роботи з персоналом управління;
 - б) принципи об'єктивності, демократизму, правової впорядкованості, поділу влади;
 - в) структурно-цільові, структурно-функціональні принципи;
 - г) принципи прийняття управлінських рішень.
- 57. Цілі і функції державного управління впливають із:**
- а) форми державного управління;
 - б) законодавчо-нормативної бази;
 - в) конституції держави;
 - г) форми державного устрою.
- 58. Політичний аспект державного управління полягає:**
- а) в цілепокладанні;
 - б) прогнозуванні;
 - в) регламентуванні;
 - г) адмініструванні.
- 59. Адміністративний аспект державного управління полягає:**
- а) у контролюванні;
 - б) цілездійсненні;
 - в) регламентуванні;
 - г) плануванні.
- 60. Ієрархія цілей державного управління повинна будуватись за принципом:**
- а) пріоритету потреб та інтересів розвитку суспільства;
 - б) важливості завдань економічного розвитку;
 - в) консенсусу державних інтересів;
 - г) узгодження інтересів політичних партій.
- 61. У своєму здійсненні державне управління спирається:**
- а) на владу — організовану силу суспільства, здатну до примусу;
 - б) діяльність громадських організацій і рухів;
 - в) суспільний сектор;
 - г) підтримку міжнародних організацій.
- 62. Державне управління поширює свій вплив:**
- а) на політичні партії;
 - б) все суспільство;
 - в) відносини між бізнесовими структурами;
 - г) приватні відносини громадян.
- 63. Принципи державного управління — це:**
- а) закономірності, відносини, взаємозв'язки, керівні засади, на яких ґрунтується його організація і які можуть бути сформульовані в певні правила;
 - б) конкретні, управлінські за своїм змістом відносини;
 - в) накази, розпорядження та інші нормативні документи, що надходять від суб'єкта управління;
 - г) цілі, функції, інтереси держави та її суб'єктів.
- 64. Відправним системотвірним моментом, на якому повинно ґрунтуватися вироблення цілей державного управління, є:**
- а) поточні проблеми суспільства;
 - б) потреби, запити, інтереси суспільства;
 - в) програми діяльності політичних партій і громадських організацій;
 - г) потреби держави у товарах, роботах, послугах.
- 65. За критерієм змісту, характером і обсягом впливу функції державного управління поділяються:**
- а) на внутрішні і зовнішні;
 - б) загальні та спеціальні;

- в) основні і допоміжні;
- г) поточні та оперативні.

66. Залежно від спрямованості та місця впливу виокремлюють такі функції управління:

- а) внутрішні і зовнішні;
- б) загальні та спеціальні;
- в) основні і допоміжні;
- г) поточні та оперативні.

67. Базовою конструкцією функціональної структури державного управління є функції:

- а) державних органів;
- б) державного управління;
- в) посадових осіб;
- г) державних службовців.

68. Методи управлінської діяльності це:

- а) Трансформаційні процеси у суспільному розвитку, пов'язані з проведенням економічних, соціальних, адміністративних реформ, зумовили появу таких тенденцій у формуванні функціональної структури державного управління;
- б) способи і прийоми аналізу та оцінювання управлінських ситуацій, використання правових і організаційних форм, впливу на свідомість і поведінку людей у керованих суспільних процесах, відносинах і зв'язках;
- в) забезпечення конкретного владного впливу на процеси суспільного і державного розвитку, діяльність владних структур і конкретних посадових осіб за допомогою певної системи засобів;
- г) забезпечення функціональної взаємодії органів управління різних рівнів у процесі реалізації механізмів стратегічного, антикризового, проектного, фінансового управління.

69. Під засобами управління розуміють:

- а) запровадження критеріїв оцінки ефективності реалізації управлінських функцій органами влади різних рівнів;
- б) забезпечення функціональної взаємодії органів управління різних рівнів у процесі реалізації механізмів стратегічного, антикризового, проектного, фінансового управління;
- в) виділення у функціональній структурі державного управління наднаціонального рівня, обумовлене процесами глобалізації, регіональної та міждержавної кооперації;
- г) розуміють окремі інструменти, через які реалізується державна політика й уточнюється вплив методів управління.

70. Класифікація методів за формою впливу:

- а) методи примусу і переконання;
- б) методи правового регулювання та державного контролю;
- в) методи прямого і не прямого впливу;
- г) методи прямого і опосередкованого впливу.

71. Опосередковане управління:

- а) держава за допомогою зазначених інструментів створює умови, за яких об'єкти управління поведуться відповідно до поставлених нею цілей;
- б) безпосередній вплив здійснюється за допомогою інструментів адміністративно-правового характеру, які регламентують поведінку громадян, організацій, та економічних інструментів прямого впливу;
- в) визначає поведінку людей і організацій не прямо, а опосередковано, шляхом формування певного економічного, соціально-політичного середовища, яке змушує їх діяти у визначеному державою напрямі;
- г) забезпечує конкретний владний вплив на процеси суспільного і державного розвитку, діяльність владних структур і конкретних посадових осіб за допомогою певної системи засобів.

72. Яким вимогам повинні відповідати методи управління:

- а) володіти здатністю формувати і забезпечувати реалізацію управлінських впливів;
- б) бути різноманітними і пристосованими для використання в управлінні;
- в) бути реальними і гнучкими;
- г) усі відповіді вірні.

73. Методи управлінської діяльності класифікують за групами:

- а) за здатністю формувати і забезпечувати реалізацію управлінських впливів;
- б) за різноманітністю і пристосованістю для використання в управлінні;

- в) методи функціонування органів державної влади і місцевого самоврядування; методи забезпечення реалізації цілей і функцій державного управління;
- г) методи прогнозування та теорії ігор.

74. До методів функціонування органів державної влади і місцевого самоврядування відносять:

- а) системний і функціональний аналіз;
- б) методи прогнозування та теорії ігор;
- в) методи правового регулювання, переконання, примусу, державного контролю;
- г) усі відповіді вірні.

75. Методи забезпечення реалізації цілей і функцій державного управління це:

- а) прийоми, дії (у тому числі посадових осіб, залучених у процеси державного управління), які пов'язані з підготовкою і реалізацією управлінських рішень, а також здійсненням правової й організаційної державно-управлінської діяльності;
- б) забезпечення узгодженості, зумовленість, обґрунтованість і ефективність всіх управлінських функцій, організаційних структур, форм, методів і стадій управлінської діяльності;
- в) це прийоми, способи, операції стимулювання, активізації і спрямування діяльності людини з боку органів державної влади чи місцевого самоврядування та їх посадових осіб;
- г) прийоми які базуються на авторитеті влади, довірі до неї, формуванні соціального клімату і широко використовується для налагодження зв'язків з громадськістю.

76. До методів забезпечення реалізації цілей і функцій державного управління належать:

- а) економічні, соціально-політичні, адміністративні, морально-етичні;
- б) методи прогнозування та теорії ігор;
- в) методи правового регулювання, переконання, примусу, державного контролю;
- г) правильна відповідь відсутня.

77. Організаційна структура державного управління це:

- а) це компонент системи державного управління, зумовлений її суспільно-політичною природою, соціально-функціональною роллю, цілями і змістом, який об'єднує в собі певну сукупність державних організацій, їх персонал, матеріальні та інформаційні ресурси, що виділяються і витрачаються суспільством на формування та реалізацію державно-управлінських впливів і підтримання життєздатності самого суб'єкта управління;
- б) це ланка органів державної влади, що характеризуються однаковим організаційно-правовим статусом і однорідністю здійснюваних управлінських функцій позначають поняттям ланка державно-управлінської системи (міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, місцеві державні адміністрації тощо);
- б) передбачає наявність у вищого органу всіх або переважної більшості важелів керівного впливу, зокрема вирішення стосовно підлеглого органу установчих питань, визначення його правового статусу, кадрових питань, здійснення функцій контролю, отримання звітності, застосування заходів відповідальності;
- а) усі відповіді вірні.

78. Системним елементом організаційної структури виступає:

- а) організаційні зв'язки між суб'єктами управління;
- б) орган державної влади;
- в) органи вищого, центрального та місцевого рівнів;
- г) правильна відповідь відсутня.

79. Назвіть види зв'язків в організаційній структурі державного управління:

- а) субординаційні;
- б) реординаційні;
- в) координаційні;
- г) усі відповіді вірні.

80. Реординаційні зв'язки:

- а) упорядкування зверху вниз, від керуючого до керованого;
- б) знизу вверх, від керованого до керуючого;
- в) упорядкування на одному рівні, між двома і більше суб'єктами, що не виключає того, що в загальному вони можуть знаходитись на різних рівнях в ієрархічно організованій системі управління;
- г) правильна відповідь відсутня.

81. Субординація це:

- а) організаційні зв'язки між суб'єктами управління;
- б) орган державної влади;
- в) органи вищого, центрального та місцевого рівнів;
- г) вертикальна взаємодія органів державної влади, коли один орган державної влади підпорядковується іншому, а також наявні владні повноваження у державного органу вищого рівня у системі управління щодо нижчого.

82. За обсягом підпорядкування виокремлюють такі види підпорядкування:

- а) субординаційне, реординаційне та координаційне підпорядкування;
- б) повне та часткове підпорядкування;
- в) лінійне та функціональне підпорядкування;
- г) правильна відповідь відсутня.

83. Визначальним фактором побудови організаційної структури державного управління виступає:

- а) державний устрій;
- б) держава;
- в) Конституція;
- г) усі відповіді вірні.

84. Основними формами державного устрою є:

- а) єдина Конституція та територія;
- б) унітарна та федеративна держава;
- в) Єдина система права і судова система;
- г) усі відповіді вірні.

85. Федеративна держава це:

- а) міждержавний союз, утворений шляхом підписання міжнародного договору, члени якого повністю зберігають свій державний суверенітет;
- б) союзна держава, яка складається з відносно самостійних з політичного та юридичного поглядів державних утворень як членів федерації;
- в) єдина централізована держава, не розділена на самоврядні одиниці;
- г) територіально-політична організація держави.

86. Конфедерація це:

- а) міждержавний союз, утворений шляхом підписання міжнародного договору, члени якого повністю зберігають свій державний суверенітет;
- б) союзна держава, яка складається з відносно самостійних з політичного та юридичного поглядів державних утворень як членів федерації;
- в) єдина централізована держава, не розділена на самоврядні одиниці;
- г) територіально-політична організація держави.

87. Організаційні основи у структурах державного управління:

- а) лінійна та функціональна;
- б) лінійно-функціональна та програмно-цільова;
- в) проектна, матрична, мережева;
- г) усі відповіді вірні.

88. Лінійна основа:

- а) створює структуру, за якою переважає вертикальна підлеглість органів державної влади — ієрархічна піраміда;
- б) передбачає формування органів державної влади, пристосованих спеціально до виконання конкретних функцій управління;
- в) забезпечує поєднання усіх і сприяє створенню структури, в якій одні органи приймають рішення і владно проводять їх у життя, а інші забезпечують їх інформацією;
- г) закладає в організаційну структуру орієнтацію на ціль.

89. Функціональна основа:

- а) створює структуру, за якою переважає вертикальна підлеглість органів державної влади — ієрархічна піраміда;
- б) передбачає формування органів державної влади, пристосованих спеціально до виконання конкретних функцій управління;
- в) забезпечує поєднання усіх і сприяє створенню структури, в якій одні органи приймають рішення і владно проводять їх у життя, а інші забезпечують їх інформацією;

- г) закладає в організаційну структуру орієнтацію на ціль.

90. Державне регулювання економіки це:

- а) Трансформаційні процеси у суспільному розвитку, пов'язані з проведенням економічних, соціальних, адміністративних реформ, зумовили появу таких тенденцій у формуванні функціональної структури державного управління;
- б) система заходів задля здійснення підтримуючої, компенсаційної та регулюючої діяльності держави, спрямованої на створення нормальних умов ефективного функціонування ринку та вирішення складних соціально-економічних проблем розвитку національної економіки й всього суспільства;
- в) забезпечення конкретного владного впливу на процеси суспільного і державного розвитку, діяльність владних структур і конкретних посадових осіб за допомогою певної системи засобів;
- г) забезпечення функціональної взаємодії органів управління різних рівнів у процесі реалізації механізмів стратегічного, антикризового, проектного, фінансового управління.

91. Підтримуюча діяльність держави це:

- а) правове забезпечення ринкової діяльності, створення ринкової та виробничої інфраструктури, підтримання конкурентного середовища тощо;
- б) компенсує недоліки або негативні наслідки функціонування ринку шляхом проведення антимонопольних та екологічних заходів, організації системи захисту для незапрацьованих та малозабезпечених верств населення, боротьби з безробіттям тощо;
- в) передбачає регулювання економічних та соціальних відносин з метою реалізації певних цілей;
- г) забезпечення функціональної взаємодії органів управління різних рівнів у процесі реалізації механізмів стратегічного, антикризового, проектного, фінансового управління.

92. Реалізація соціальних цілей розвитку суспільства передбачає:

- а) забезпечення зростання продуктивності праці у суспільному виробництві на основі його технічного і технологічного оновлення, вдосконалення організації й управління;
2. збалансований, пропорційний розвиток економіки;
- б) повне та оперативне задоволення соціально-економічних потреб суспільства.
- в) забезпечення соціальної справедливості; ефективної зайнятості; екологічної рівноваги;
- г) задоволення соціально-культурних, духовних потреб населення.

93. Основні функції державного регулювання економіки:

- а) цільова, стимулююча, нормативна;
- б) соціальна, коригуюча, контролююча;
- в) безпосереднє управління не ринковим сектором економіки;
- г) усі відповіді вірні.

94. Стимулююча функція передбачає:

- а) визначення цілей, пріоритетів (лат. *prior* — перший, перевага) і основних напрямків розвитку національної економіки;
- б) розподіл ресурсів в економіці з метою розвитку прогресивних процесів, усунення негативних екстерналій і забезпечення нормальних соціально-економічних умов життя суспільства;
- в) формування регуляторів, здатних ефективно впливати на діяльність господарюючих суб'єктів (їхні інтереси) і стимулювати економічні процеси у бажаному для суспільства напрямку;
- г) регулювання державою соціально-економічних відносин (наприклад, між підприємцями і робітниками), перерозподіл доходів, забезпечення соціального захисту та соціальних гарантій, збереження навколишнього середовища тощо.

95. В залежності від форм публічної влади розрізняють:

- а) органи державної влади і органи місцевого самоврядування;
- б) органи державної влади, центральної влади та органи місцевого самоврядування;
- в) органи державної влади, центральної та територіальної;
- г) вищі, центральні та місцеві органи влади.

96. Система органів публічної влади в Україні — це:

- а) сукупність установлених Конституцією України органів державної влади і місцевого самоврядування, що забезпечують захист прав, свобод і законних інтересів громадян, безпеку держави й суспільства, вирішують питання соціально-економічного та культурного будівництва;
- б) складова частина державного апарату, що бере участь у здійсненні функцій держави, діє від його імені і за дорученням, має державно-владні повноваження, відповідну компетенцію і структуру, застосовує властиві їй організаційно-правові форми діяльності;

- в) орган самоврядного територіального співтовариства (територіальної громади), яким він формується і перед яким відповідає за належне здійснення своїх повноважень;
- г) самостійна, незалежна сфера публічної влади яка становить сукупність повноважень по здійсненню правосуддя, тлумаченню норм права, з відповідними контрольними повноваженнями спеціальних органів – судів.

97. До системи органів державної влади входить:

- а) глава держави;
- б) парламент;
- в) органи виконавчої влади; органи судової влади;
- г) усі відповіді вірні.

98. До системи органів виконавчої влади входить:

- а) Кабінет Міністрів України;
- б) центральні органи виконавчої влади;
- в) місцеві держані адміністрації;
- г) усі відповіді вірні.

99. До системи органів місцевого самоврядування входять:

- а) представницькі органи місцевого самоврядування;
- б) виконавчі органи місцевого самоврядування;
- в) органи самоорганізації населення;
- г) усі відповіді вірні.

100. Представницькі органи місцевого самоврядування включають:

- а) сільські, селищні, міські ради; районні й обласні ради; районні в містах ради;
- б) виконавчі комітети, відділи, управління сільських, селищних, міських, районних у містах рад та інші створювані радами виконавчі органи;
- в) будинкові, вуличні, квартальні ради і комітети, а також ради мікрорайонів;
- г) усі відповіді вірні.

4.РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ДЛЯ ВИВЧЕННЯ КУРСУ

Нормативно-правові акти, державні стандарти

1. Конституція України : прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 року / Відомості Верховної Ради України. - 1996. - № 30.
2. Про Стратегію державної кадрової політики на 2012-2020 роки [Електронний ресурс] : указ Президента України №45 від 01 лют. 2012 р. [чинний].- Режим доступу: <http://www.president.gov.ua>
3. Про державну службу [Електронний ресурс] : закон України № 889-19 чинний] - Редакція від 05 01 2017 р., підстава 1798-19 [/ Верховна Рада України. - Режим доступу : <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/889-19/paran2#n2>.
4. Про сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні та першочергові заходи щодо її реалізації [Електронний ресурс] : Указ Президента України. Док. 68/2016, поточна редакція - прийняття від 26.02.2016. - Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.Ua/laws/show/68/2016/paran20#n20>.

5. Про центральні органи виконавчої влади : Закон України від 17 берез. 2011 р. № 3166-VI // Голос України. - 2011. - 9 квіт.
6. Закон України «Про місцеві державні адміністрації» [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/586-14>
7. Закон України «Про місцеве самоврядування в Україні» [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/280/97-вр>
8. Закон України «Про службу в органах місцевого самоврядування» [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2493-14>

Базова

9. Лазор О. Д. Основи публічного управління та адміністрування : навч.- метод. посібник / О. Д. Лазор, О. Я. Лазор, І. Г. Юник. - К. : «Видавництво Ліра - К», 2017. - 268 с.
10. Бондар І. С., Горник В. Г., Горбань Ю. І. Формування державної політики в сфері інноваційної діяльності : Навч. пос. - К.: «Видавництво Ліра - К», 2016. - 280с. (Рекомендовано МОН)
11. Бондар І. С., Горник В. Г., Кравченко С. О., Кравченко В. В. Політика в публічному управлінні. Навч. пос.- К.: «Видавництво Ліра - К», 2016. - 200с.
12. Бакуменко В. Д., Бондар І. С., Горник В. Г., Шпачук В. В. Особливості публічного управління та адміністрування. Навч. Пос.- К.: «Видавництво Ліра - К», 2016. - 256с. Тв. (Рекомендовано МОН)
13. Місцеве самоврядування та суспільні комунікації: навч. посіб. / Руденко О. М., Штурхецький С. В., Ткаленко Н. В., Михайловська О. В. - К.: Кондор-Видавництво, 2016. - 130 с.
14. Публічне управління та адміністрування: словник-довідник // Укладачі: Руденко О. М., Шершньова О. В., Бакуменко В. Д., Філіпова Н. В., Ткаленко Н. В. - К.: Кондор-Видавництво, 2016. - 178 с.
15. Чернов С. І. Текст лекцій з дисципліни «Публічне адміністрування» [Текст] / С. І. Чернов, С. О. Гайдученко; Харк. нац. ун-т міськ. госп- ва ім. О. М. Бекетова. — Х. : ХНУМГ, 2014. — 97 с.
16. Державне управління в Україні: організаційно -правові засади: Навчальний посібник / За заг. ред. Н. Р.Нижник. - К., 2002. - 345 с.
17. Управління людськими ресурсами: філософські засади. Навчальний посібник / Під ред. д. ф. н., проф. В. Г. Воронкової. - К.: ВД «Професіонал», 2006. - 576 с.
18. Шевчук П. І. Управління соціальним і гуманітарним розвитком [Текст] :навч. посіб. / П. І. Шевчук. - Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2012. - 268 с.

Основна

19. Бакуменко В. Д. Державно-управлінські рішення : Навчальний посібник / В. Д. Бакуменко // - К. : ВПЦ АМУ, 2011. - 444 с.
20. Бебик В. М. Інформаційно-комунікаційний менеджмент у глобальному суспільстві : психологія, технології, техніка паблік рилейшнз : монографія / В. М. Бебик. - К. : МАУП, 2005. - 438 с.

21. Бебик В. М. Менеджмент виборчої кампанії: ресурси, технології, маркетинг: Навч.-метод. посібник. - К.: МАУП, 2001.- 114 с.
22. Беляева Н. Ю. Развитие концепта публичной политики: внимание «движущим силам» и управляющим субъектам / Н. Ю. Беляева // Полис. 2011. - №4. - С. 72-87.
23. Біла С. Структурна політика в системі державного регулювання трансформаційної економіки. - К., 2001. - 216 с.
24. Бодров В. Г. Трансформація економічних систем: концепції, моделі, механізми регулювання та управління. - К.; 2002. - 340 с.
25. Босак О. З. Становлення та розвиток системи публічного управління в Україні // Реформа публічного управління в Україні: виклики, стратегії, майбутнє : монографія / О. З. Босак / Нац. акад. держ. упр. при Президентові України ; відп. ред. І. А. Грицяк. - К. : К.І.С., 2009. - 240 с.
26. Вибори - шлях до демократичного суспільства: Методичні матеріали з питань виборчого процесу / За заг. ред. В. М.Князева. - К., 2002. - 231 с.
27. Виступ Президента України на прес-конференції “Стратегія-2020” [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.president.gov.ua/news/vistup-prezidenta-ukrayini-na-pres-kopiegepciyi-8lga1eaiya-2-33757>
28. Вовчак І. С. Інформаційні системи та комп’ютерні технології в менеджменті: Навч. посіб. - Тернопіль, 2001. - 354 с.
29. Волкова В.Н., Денисов А.А. Основы теории систем и системного анализа: Учебник. - изд. 2-е, переб. и дополн. - СПб., 2001. - 512 с.
30. Воронкова В. Г. Кадровий менеджмент: Навч. посібник. - К.: ВД “Професіонал”, 2004. - 192 с.
31. Воротін В. Є. Макроекономічне регулювання в умовах глобальних трансформацій. - К., 2002. - 248 с.
32. Лотюк О. С. Конституційно-правові основи розвитку та функціонування громадянського суспільства в Україні. Монографія. - К.: «Видавництво Ліра - К», 2016. - 336 с.
33. Голубь В. Політико-адміністративні реформи як реалізація нової управлінської парадигми: європейський вимір і Україна: навч.-метод. матеріали. - К.: НАДУ, 2009. - 52 с.
34. Гуманізація публічної служби в Україні: науково-практичні засади [Текст] : колектив. монографія / С. М. Серьогін, Є. І. Бородін, Н. А. Липовська [та ін.] ; за заг. ред. С. М. Серьогіна ; Нац. акад. держ. упр. при Президентові України, Дніпропетр. регіон. ін-т держ. упр. - Дніпропетровськ : ДРІДУ НАДУ, 2015. - 254 с.
35. Державне управління в Україні: централізація і децентралізація : монографія / відп. ред. Н. Р. Нижник ; кол. авт.: В. Б. Авер’янов, І. А. Грицяк, С. Д. Дубенко та ін. - К. : Вид-во УАДУ, 1997. - 448 с
36. Дзюндзюк В. Б., Мельтюхова Н. М. та ін. Публічне адміністрування в Україні: Навч. посібник / [за заг. ред. д-ра ф. наук, проф. В. В. Корженка, к.е.н., доц. Н. М. Мельтюхової - Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ «Магістр», 2011. - с. 306.
37. Желюк Т. Л. Публічне управління: сучасні реалії та перспективи для

- України / Т. Л. Желюк // Збірник матеріалів доповідей за матеріалами Науково-практичної конференції з міжнародною участю «Публічне управління та регіональна політика в країнах Центральної і Східної Європи» (22 жовтня 2012 року). - Тернопіль : ТНЕУ, 2012. - 202 с.
42. Іщенко М. П., Іщенко О. М. Соціально-політична енциклопедія. - Черкаси : «ІнтролігаТОР», 2012. - 636 с.
43. Іщенко М. П., Руденко І. І. Людина у Всесвіті і світовій цивілізації: монографія. - Черкаси : Вид. Чабаненко Ю. А., 2013. - 458 с.
44. Іщенко М. П., Руденко І. І. Філософія науки. Навч. посіб. - К.: УБС НБУ, 2010. - 442 с.
45. Кіщенко Д. І. Публічне управління в Україні: становлення за європейськими стандартами / Д. І. Кіщенко, О. В. Долгальова // III Міжнар. науково-практ. інтернет-конференція. Березень, 2013. - Режим доступу : [http://mns2013.3dn.ru/publ/sekcija_1/publiczne upravlinnja_v_ukrajini_stanovlennja_zh_evropejskimi_standartami/2-1-0-2](http://mns2013.3dn.ru/publ/sekcija_1/publiczne_upravlinnja_v_ukrajini_stanovlennja_zh_evropejskimi_standartami/2-1-0-2).
46. Малиновский В. И. Политическое управление : курс лекций [Электрон - ный ресурс] / В. И. Малиновский. - Режим доступа : <http://all-politologija.ru/knigi/politicheskoe-upravlenie-kurs-lekcii-malinovskogo/vzaimosvyaz-politiki-i-upravleniya-sushnost-politicheskogo-upravleniya>.
47. Мельник А. Ф. Державне управління : підручник / А. Ф. Мельник, О. Ю. Оболенський, А. Ю. Васіна; за ред. А. Ф. Мельник. - К. : Знання, 2009. - 582 с.
48. Попов С. А. Удосконалення інноватизації системи публічного управління у контексті євроінтеграційних процесів / С. А. Попов // Місцеве самоврядування - основа сталого розвитку України : матеріали щоріч. Всеукр. наук. конф. за міжнар. участю (Київ, 16 трав. 2014 р.) : у 2 т. / за наук. ред.. Ю. В. Ковбасюка, К. О. Ващенко, С. В. Загороднюка. - К. : НАДУ, 2014. - Т. 1. - 244 с. - С. 210-212.
49. Шарий В. І. Основи державного управління. Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закладів. - Черкаси : Видавець Чабаненко Ю. А., 2009. - 518 с.
50. Ярмиш О. Н., Серьогін В. О. Державне будівництво та місцеве самоврядування в Україні: Підручник. - Харків: Вид-во Національного ун-ту внутр. справ, 2002 - 532 с
51. Pollitt C. Public Management Reform: A Comparative Analysis / C. Pollitt, G. Bouckaert. - Oxford : University Press, 2004. - 240 p.

Додаткова:

52. Бендукидзе Каха. Если не проводит реформы, страны не будет. Бездействие равно смерти [Електронний ресурс]. - Режим доступа : <http://www.pravda.com.ua/rus/articles/2014/05/>.
53. Васильев М. А. Азбука публичного управления : электронное учебно-методическое пособие для муниципальных служащих [Электронный ресурс] / М. А. Васильев. - 2-ое изд. - Режим доступа : <http://emsu.ru/lm/shop/Cd-vas1/default.htm>.

54. Забелин П. В., Моисеева Н. К. Основы стратегического управления: Уч. пособие. - М., 1997. - 195 с.
55. Игнатъева В. В., Максимцов М. Исследование систем управления: Учебное пособие. - М.: ЮНИТИ, 2003. - 152 с.
56. Исследование систем управления: Уч. пособие / Н. И. Архилова, В. В. Кульба, С. А. Косяченко, Ф. Ю. Чанхиева. - М., 2002. - 384 с.
57. Комуникативна парадигма суспільного розвитку : навч. посіб. / О. В. Соснін, А. М. Михненко, Л. В. Литвинова. - К. : НАДУ, 2011. - 220 с.
58. Корнеев И. К., Машурцев В. А. Информационные технологии в управлении. - М.: ИНФРА-М., 2001. - 158 с.
59. Коуров Л. В. Информационные технологии. - Мн.: Аталфея, 2000. - 192 с.
60. Латинін М. А. Аграрний сектор економіки України : механізм державного регулювання : моногр. / М. А. Латинін. - Х. : Вид-во ХарРІНАДУ "Магістр", 2006. - 320 с.
61. Латишева В. Громадянські ради як один з механізмів суспільного контролю за діяльністю публічної влади// Вісник державної служби України К.: "УкрНДІСВД", 2008. - № 3. - С. 71-75.
62. Лимарева Д. А. Противоречия современного публичного управления [Текст] : монографія / Д. А. Лимарева, В. Н. Некрасов. — Ростов-на-Дону : Юри РАНХиГС при Президенте РФ, 2012. — 101 с.
63. Літвінова Н. М.. Проблеми становлення громадської експертизи діяльності органів влади як інструмент громадського контролю в Україні. Державне управління та місцеве самоврядування. Режим доступу: http://archive.nbuv.gov.ua/portal/Soc_01it/01api/2013_2Z29.pdf
64. Луцький І. М. Актуальні проблеми організаційно-правових засад управління складних адміністративних систем на практиці європейського досвіду та України / І. М. Луцький, А. І. Луцький, О. М. Каленюк // Економіка і держава. - 2009. - № 3. - С. 69-71.
65. Маліновський В. Я. Державне управління: Навчальний посібник. - К.: Атака, 2003. - 245 с.
66. Мельник А. Ф., Оболенський О. Ю., Расіна А. В., Гордієнко Л. Ю. Державне управління: Навчальний посібник. - К.: Знання-Прес, 2003. - 234 с.
67. Методичні вказівки до написання контрольних робіт і рефератів з модуля «Економічний аналіз державної політики»: Навчальний посібник / Укладач Кілієвич О. - К., 2002. - 36 с.
68. Михасюк І., Мельник А., Крунка М. Державне регулювання економіки: Підручник. - К., 2000. - 342 с.
69. Мошек Г. Є., Гомба Л. А., Піддубна Л. П. Менеджмент підприємства: Підручник. - К.: КНЕУ, 2002. - 371 с.
70. Новиков Б. В., Сініок Г. Ф., Круш. Основи адміністративного менеджменту: Навч. посібник. - К.: ЦУЛ, 2004. - 560 с.
74. Оболенський О. Ю. Опорний конспект лекцій з навчальної дисципліни «Публічне управління»: наукова розробка / О. Ю. Оболенський, С. О. Борисевич, С. М. Коник. - К.: НАДУ, 2011. - 56 с.
75. Оболенський О. Ю. Розвиток суспільства та публічне управління / О. Ю.

Оболенський // Вісн. нац. академії державного управління при Президентіві України. - 2013. - № 3. - С. 27-33.

76. Іщенко М. П. Філософія гуманізму і демократії - науково- методологічна основа стратегії розвитку публічного управління та адміністрування // Публічне управління та адміністрування: розвиток і впровадження. К.: НАДУ, 2016. - С. 54-56.
77. Писаревська Г. А. Інформаційні системи і технології в управлінні трудовими ресурсами: Навч. посібник - 2-е вид. -К.: КНЕУ, 2000. - 279 с.
78. Попов С. А. Державно-управлінські нововведення: теорія, методологія, практика : монографія / С. А. Попов. - Одеса: ОРІДУ НАДУ, 2014. - 296 с.
79. Почепцов Г. Г. Паблік рилейшнз или как успешно управляют общественным мнением// 2 изд., испр. и дополн.- М., 2003. - 317 с.
80. Приходченко Л. Л. Забезпечення ефективності державного управління: теоретико-методологічні засади: монографія / Л. Л. Приходченко; Національна академія держ. управління при Президентіві України, Одеський регіональний ін-т держ. управління. - О.: Оптимум, 2009. - 299 с.
81. Публичная политика: от теории к практике / сост. и науч. ред. Н. Ю. Данилова, О. Ю. Гурова, Н. Г. Жидкова. - СПб : Алетея, 2008. - 356 с.
82. Публичное управление: теория и практика : сборник научных трудов Ассоциации докторов государственного управления : Специальный выпуск. - Харьков : Изд-во «ДокНаукДержУпр», 2011. - 354 с.
83. Публічне врядування і публічне адміністрування // Енциклопедія державного управління : у 8 т. / наук. ред. кол. : Ю. В. Ковбасюк (голова) [та ін.]; Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України. - К. : НАДУ, 2011. - Т. 8: Публічне врядування / наук. ред. кол. : В. С. Загорський (голова), С. О. Телешун (співголова) [та ін.] ; Львів. регіон. ін-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентіві України. - Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2011. - С. 488-491.
84. Пухкал О. Г. Формування засад громадянського суспільства як фактор сталого соціально-політичного розвитку / О. Г. Пухкал // Сталий розвиток територій: проблеми та шляхи вирішення: матеріали V міжнар. наук.-практ. конф., Дніпропетровськ, 10-11 жовт. 2014 р./ за заг. ред. О. Ю. Бобровської. - Д. : ДРІДУ НАДУ, 2014. - С. 45-47.
85. Системна криза в Україні: передумови, ризики, шляхи подолання : аналіт. доп. / Я. А. Жаліло, К. А. Кононенко, В. М. Яблонський [та ін.]; за заг. ред. Я. А. Жаліла. - К. : НІСД, 2014. - 132 с.
86. Сурмін Ю. П. Методологічні аспекти реформування державного управління в Україні [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej11/txts/10sypduu.pdf>
87. Токовенко В. В. Політичне керівництво і державне управління: проблеми взаємовідносин та оптимізація взаємодії. - К., 2001. - 189 с.
88. Фалмер Р. М. Энциклопедия современного управления. В 5-ти т. - М.: ВИПКЭнерго, 1992.
89. Халтобін В. О. Соціальне право та громадська думка// Держава і право: Юрид. і політ. науки: зб. наук. пр. - 2001. - Вип.11. - С.18-22.
91. Чавкин А. М. Методы и модели рационального управления в рыночной

економіке: Учебное пособие. - М., 2002. - 158 с.

93. Чистов С. М. Державне регулювання економіки: Навчальний посібник. - К., 2002. - 215 с.
94. Шаповал В. Вищі органи сучасної держави. - К.: Програма Л, 1995.
95. Шарий В. І. Характеристика світових тенденцій розвитку місцевого самоврядування [Електронний ресурс] / В. І. Шарий // Публічне адміністрування: теорія і практика : електронний збірник наукових праць. - 2012. - Випуск 1(7). - Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/e-journals/Patp/2012_1/12svirms.pdf. 1
96. Шаров Ю. Європейські стандарти публічного управління: проєкція на муніципальний рівень [Електронний ресурс] / Ю. Шаров, І. Чикаренко. - Режим доступу : www.nbu.gov.ua.
97. Т. О. Долбенко, І. С. Бондар, Ю. І. Горбань, В. А. Русавська. Магістерська робота: методика підготовки. Навч. пос. - К.: «Видавництво Ліра - К», 2016. - 140с. М.
98. Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Законодавче забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні». Постанова Верховної Ради України від 3 липня 2014 року №1565-VII // Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, № 33, ст.1163.
99. Глосарій Програми розвитку ООН [Електронний ресурс]. - Режим доступу : <http://www.unpan.org/Directories/UNPublicAdministrationGlossary>.
100. Keeling D. Management in Government / D. Keeling. - London : Allen&Unwin, 1972.
101. Мельник Р. С. Категорія «Публічне управління» у новій інтерпретації [Електронний ресурс] / Р. С. Мельник. - Режим доступу : <http://applaw.knu.ua/index.php/holovna/item/59-katehoriya-publichne-upravlinnya-u-noviy-interpretatsiyimelnyk-r-s>.
102. Іщенко М. П., Іщенко О. М., Самойленко Л. Я. «Методика і методологія виконання курсових, магістерських, навчально-методичних і наукових робіт: Навчально-методичний посібник для студентів, магістрантів і слухачів магістратури спеціальності «Державна служба» денної і заочної форм навчання / за ред. проф. Іщенка М. П. - Черкаси : ЧНУ ім. Богдана Хмельницького, 2013. - 520 с.
103. Іщенко М. П. Актуальні проблеми розвитку демократичної влади і публічного управління в Україні // Державне управління і місцеве самоврядування: актуальні проблеми та шляхи їх вирішення : зб. матеріалів II Міжнар. наук.-практ. конф., 24-25 квітня 2014 р. - Рівне, 2014. - С. 35-37.
104. Іщенко М. П. Сутність, напрями і завдання реформування публічної влади і публічного врядування в Україні // Особливості становлення системи державного управління і місцевого самоврядування в контексті членства України в Європейському Союзі : зб. матеріалів наук.-практ. семінару, 25 квітня 2015 р. - Черкаси, 2015. - С. 3-11.
105. Самойленко Л. Я. Децентралізація влади - головне завдання

адміністративної реформи в Україні // Особливості становлення системи державного управління і місцевого самоврядування в контексті членства України в Європейському Союзі / Збірник № 7 матеріалів науково-практичного семінару / за ред. проф. Іщенко М.П. - Черкаси: вид. Інтроліга ТОР- 2015. - С. 21-24.

106. Базарна О. В. Поняття, суть, природа публічного управління та державного управління [Електронний ресурс] / О. В. Базарна. - Режим доступу: http://www.nbuu.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2012_1_2/Bazarna.pdf.
107. Грицяк А. І. Публічне управління в Україні: становлення за європейськими стандартами [Електронний ресурс] / А. І. Грицяк. - Режим доступу: http://www.nbuu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Vamsu_du/2010_2/Grytciak.htm#_ftn1

Навчальне видання

Чорнобай Лариса Михайлівна

“Публічне управління та адміністрування”

Тестові завдання до вивчення дисципліни для здобувачів вищої освіти денної та
заочної форм навчання магістерського рівня освіти
Галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування»

Редактор: Кучер О.В.

Підписано до друку _____. 2023 р.
Формат 60х90/16 Ризографія. Авт. арк. _____.
Обл.-вид. арк. _____ Наклад _____ прим. Зам. _____.

Підготовлено до друку та видруковано
у ЗВО «Подільський державний університет»
32300, Кам'янець-Подільський, вул. Шевченка, 13

